

anmodning fra den skattepligtige bemyndiges til i særlige tilfælde at dispensere fra fristen.

Der kan således efter en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder, herunder sagens karakter og den skattepligtiges personlige forhold, gives dispensation, således at en anmodning om genoptagelse behandles, uanset at denne er indgivet mere end 6 måneder efter, at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrundes den ekstraordinære ansættelse.

Under forslaget til § 35, stk. 3, foreslås det at ophæve den skatteansættende myndigheds kompetence til at foretage en ekstraordinær skatteansættelse, uanset at et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatte retten tidligere har truffet afgørelse om forholdet, såfremt den skattepligtige udtaler sig imod ansættelsen.

Forslaget indebærer, at den skatteansættende myndighed ikke kan foretage en ansættelse af de i § 35, stk. 1, anførte grunde vedrørende forhold, som tidligere er afgjort af et skatteankenævn, Ligningsrådet eller Landsskatte retten, hvis den skattepligtige på baggrund af myndighedernes agterskrivelse, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 4, udtaler sig imod ansættelsesændringen.

Udtaler den skattepligtige sig derimod ikke imod ansættelsen, eller imødekommer skatteansættelsen fuldt ud den skattepligtiges anmodning om genoptagelse, kan den skatteansættende myndighed som hidtil foretage eller ændre en skatteansættelse, selv om skatteankenævnet, Ligningsrådet eller Landsskatte retten tidligere har truffet afgørelse vedrørende det forhold, der ønskes ændret.

Under forslaget til § 35, stk. 4, foreslås det, at det afledte skattekrav af en ekstraordinær skatteansættelse foretaget efter skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, ikke undergives forældelse efter lov om forældelse af visse fordringer (1908-loven), jf. lov nr. 274 af 22. december 1908.

I de tilfælde, hvor genoptagelse kan ske uden for den ordinære ansættelsesfrist, jf. skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, vil den formueretlige forældelsesfrist allerede efter gældende ret i en række situationer være afbrudt eller suspenderet. Den formueretlige forældelse vil således i praksis være uden betydning, for så vidt angår ekstraordinær genoptagelse efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 1, 2, 6, 7 og 9.

Det kan imidlertid forekomme, at ansættelsesfristerne giver mulighed for ændring af skatteansættelsen, mens det underliggende skattekrav er forældet. Skattekravet kan således være forældet efter de formueretlige forældelsesregler i forbindelse med konse-

kvensændringer som følge af en ansættelse vedrørende et andet indkomstår eller vedrørende den skattepligtiges ægtefælle, jf. skattestyrelseslovens § 35, stk. 3 og 4, eller ændringer som følge af en udenlandsk myndigheds ændring vedrørende kontrollerede transaktioner, jf. § 35, stk. 1, nr. 5. Endelig kan det underliggende skattekrav være forældet, uanset at myndighederne kan foretage en ansættelse efter § 35, stk. 1, nr. 8, som led i myndighedernes revisionskompetence, eller hvor den ekstraordinære ansættelse er foretaget efter § 35, stk. 1, nr. 10.

Forslaget indebærer, at den 5-årige forældelsesfrist efter lov om forældelse af visse fordringer (1908-loven), jf. lov nr. 274 af 22. december 1908, i tilfælde, hvor en ekstraordinær skatteansættelse kan foretages efter skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, ikke vil kunne afskære et krav afledt heraf, hverken for den skattepligtige eller myndighederne. Kravet vil herefter alene være undergivet den 20-årige forældelse efter Danske Lov 5-14-4.

For så vidt angår krav afledt af ekstraordinær genoptagelse efter forslaget til § 35, stk. 1, nr. 7, præciseres det med forslaget, at tilbagebetalingskrav som følge af underkendelse af hidtidig praksis ikke undergives formueretlig forældelse efter 1908-loven.

Ukendskab til retlige forhold medfører ikke suspension af forældelsesfristen efter 1908-loven og den omstændighed, at hidtidig praksis er underkendt, og den skattepligtige herved har været i en retlig vildfarelse med hensyn til sit krav, vil derfor ikke suspendere den 5-årige forældelsesfrist efter 1908-loven. Der vil herved med forslaget være tale om en fravigelse i forhold til de almindelige formueretlige forældelsesregler.

Det foreslås, at krav afledt af en skatteansættelse foranlediget af en udenlandsk myndigheds afgørelse, jf. forslaget til § 35, stk. 1, nr. 4, tilsvarende ikke undergives forældelse efter 1908-loven.

Såfremt den danske myndighed henholdsvis den skattepligtige ikke har været i utilregnelig uvidenhed om de faktiske forhold vedrørende ansættelsen af den danske indkomst, vil bestemmelsen udgøre en fravigelse i forhold til forældelsesfristen efter 1908-loven.

Endelig foreslås det, at krav afledt af, at skatteministeren giver tilladelse til ændring af skatteansættelsen som følge af, at der foreligger særlige omstændigheder, jf. forslaget til § 35, stk. 1, nr. 8, ikke undergives den 5-årige forældelsesfrist efter 1908-loven.

Den 5-årige forældelsesfrist vil herefter i realiteten alene have betydning i relation til krav afledt af en skatteansættelse foretaget efter forslaget til § 35, stk. 1, nr. 2, 3 og 6, idet fristen som følge af utilregnelig uvidenhed hos fordringshaver normalt vil være